

[முஸ்லிம்களின் தொழுகை எப்படிப்பட்டது என்று அறிந்து கொள்வதென
முடிவடைந்து விட்டனே. பள்ளிவாசலுக்கு சேன்றவர்களையெனத் தொடர்ந்தனே. நான்
போவதற்குள் தொழுகையில் இரண்டு வரிசைகள் பிரத்தியாகி விட்டன. வரிசையில்
மக்கள் தோளோடு தோளாக நெருங்கி நின்றார்கள். அவர்களோடு நானும் என்னை
ஐக்கியப்படுத்தி கொண்டனே. அந்த வரிசையில் என்னோடு பல சிறுவர்களும்
சேர்ந்து கொண்டார்கள்.

எனக்கு அருகில் இருந்தவர்கள் என்னென்ன செய்கின்றார்கள் என்று ஓரக்கண்ணால்
கவனித்தபடியே இருந்தனே. அவர்கள் எப்படி கனிந்து நிமிர்ந்தார்கள் அப்படியே
நானும் செய்ந்தனே. அவர்களை அப்படியே பின்பற்றினனே.

எனக்கு நன்றாக தெரியும், இவர்கள் என்னை விட அதிகமாக மனதனை
ஒருநிலைப்படுத்துகின்றார்கள் என்று. அவர்கள் தொழுகையில் தங்களுக்குள் என்ன
சொல்லிக் கொள்கின்றார்கள் என்று எனக்கு தெரியாது. ஆனால், எனக்கு மனதில்
அப்போது என்ன வார்த்தைகள் தோன்றினவோ அதனைக் கொண்டு இறைவனை
தொழுந்தனே.

"இறைவா, என் விருப்பம் நிறைவேற உதவி செய். என்னுடைய மனைவிக்கு நேர்வழி
காட்டு. உன்னிடத்தில் மட்டுமே நான் உதவி கோருகின்றனே. உன்னால்
படக்கப்பட்ட இன்று கடவுள்களாக இருக்கின்றனரே, அந்த மனிதர்களிடத்தில்
அல்ல"

இதனை நான் ஒரு மந்திரம் போல சொல்லிக் கொண்டிருந்தனே. என்னுடன் தொழுது
கொண்டிருந்தவர்களே அவர்கள் அளவுக்கு நான் இறைவனிடத்தில் தொடர்பு
கொண்டிருந்தனோ என்று தெரியாது. ஆனால் தொழுகை முடிந்தவுடன் ஒருவிதமான மன
அமைதியை உணர்ந்தனே.]

0 000000000000 0000 0000000000, 0000000

அஸ்ஸலாமு அலகைகும் (வரஹ்),

உங்கள் அனாவரீ மீ தும் எல்லாம் வல்ல இறைவனின் சாந்தியும் நிலவுவதாக...ஆமின்.

சில சகோதர/சகோதரிகளை நீங்கள் கண்டிருக்கலாம். அவர்கள் இஸ்லாத்தை நன்கு ஆராய்ந்து திருப்பர், இஸ்லாத்தை தழுவ வணேட்டுமென்ற முடிவிற்கும் வந்து திருப்பர். ஆனால்

முன்னே பார்த்த பத்தியை நீங்கள் பல காரணங்களை போட்டுப் பார்த்து சிய்யலாம். அவற்றில் குடும்ப நிலவரங்கள், இஸ்லாத்தை ஏற்றால் பல கட்டுப்பாடுகளை பின்பற்ற வணேட்டுமோ? என்பது போன்ற காரணங்கள் முக்கியமானவை.

இந்த பதிவு உளவியல் ரீதியாக இயல்பும் போராட்டத்தை மறக்கொண்டிருக்கும் அந்த சகோதர/சகோதரிகளுக்குக் காக....

இந்த பதிவில் நாம் பார்க்கப்போகும் நபரும் இது மாதிரியான போராட்டத்தை சந்தித்தவர் தான். தன் மனைவி இஸ்லாத்தை ஏற்கும் வரதானும் ஏற்கப்போவதில்லை என்று

நிபந்தனை போட்டவர்.

அவர் சுகோதரர் ஜெரோம் பௌல்டர் (Jerome Boulter) அவர்கள். பிரிட்டன் நாட்டவரான இவர் இன்று மதினாவின் தைபாஹ் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக பணிபுரிகின்றார். (இவரை தொடர்பு கொள்ள பதிவின் இறுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள முகவரியை காணவும்).

பணி நிமித்தமாக சௌதி அரபியாவிற்கு வந்த அவருக்கு கூர் ஆன் அறிமுகமாக, சில நாட்களில் கூர் ஆன் இறவைதேமென்ற முடிவாக வந்து இஸ்லாத்தை தழுவலாம் என்ற முடிவாகும் வந்தார். ஆனால்.....

"எனக்கு தெளிவாகி விட்டது. கூர் ஆனில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் இறவைனின் தன்மைகளைத்தான் என்னால் தொடர்புபடுத்தி பார்க்க முடிகின்றது.

இப்போது என்குடும்பத்தை நினதத்து பார்த்தனே. என்கு மனதுக்குள் இருக்கும் மஹ்னா பரிச்சனகைகள் விலகி விட்டால் இஸ்லாத்தை தழுவுவதென முடிவெடுத்தனே. அவை,

• என்கு மனவியும் இஸ்லாத்தை தழுவ வணேடும்.

• அவர் தன்னுடைய வலையை விட்டு விலகிவிட்டு என்னுடன் சௌதி அரபியா வந்து வாழ வணேடும்.

• எனக்கும் அவருக்கும் இருக்கும் ஒரு தனிப்பட்ட பரிச்சனகை தீர வணேடும்.

என்னுடைய இந்த நிபந்தனைகள் நிறைவேறும் வரை இஸ்லாத்தை தழுவாததை தள்ளி போடவதென முடிவெடுத்தனே.

இது தொடர்பாக என மனவையுடன் பசே ஆரம்பித்தனே. இமயில இமயிலாக அனுப்பினே. msn-இல் நீண்ட நேரம் இது குறித்து பசேயிருக்கின்றோம். இன்டர்நெட்டில் கிடைக்கக்கூடிய இஸ்லாம் குறித்த தகவல்களை ஆவலுடன் பகிர்ந்து கொள்வனே. அதிலும் குறிப்பாக, இஸ்லாம் புதிய மார்க்கமில்லை என்பதையும், கிறித்துவத்தின் தவறுகளை களைய வந்த மார்க்கமென்பதையும் சூட்டி காட்டுவனே.

என்னுடைய இந்த ஆர்வம் என மனவையை திகிலடையச் செய்தது. ஒருமுறை கட்டேட்டே விட்டார்,

"எனக்கென்னவோ நீங்கள் இஸ்லாத்தை தழுவி விட்டதாக தோன்றுகின்றது"

இதனை கட்டேட்டவருடன் பசேவதை சற்று நேரம் நிறுத்திவிட்டனே.

ஆம்... நான் அப்போது தான் உணர்ந்தனே, என வாயால் தான் நான் இஸ்லாத்தை ஏற்கவில்லை, மனதால்தான் அந்த அபியை எடுத்து வைத்து விட்டேனென்று. என மனவையுடன் நான் சொன்ன பதிலும் இதையே பிரதிபலித்தது.

"ஆம், நான் ஏற்றுக்கொண்டனே"

அவ்வளவுதான்...அந்த சமயத்திலிருந்து என மனவை எனனை கடுமையாக விமர்சிக்க ஆரம்பித்தார். இவ்வளவு பெரிய முடிவை நான் எடுக்கும் முன் அவரிடம் ஏன் ஆலோசிக்கவில்லை என்று கோபப்பட்டார். நான் அவரை சமாதானப்படுத்த எவ்வளவோ முயற்சி செய்தனே.

மனதால் தான் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனே, அதிகாரப்பீர்வமாக இன்னும் இல்லை என்பது தான் என்னுடைய விளக்கமாக இருந்தது. ஆனால் என்னுடைய இந்த அணுகுமுறை அவருக்கு மலேமும் குழப்பத்தையே தந்தது. அவரை இஸ்லாத்தை ஏற்க வகைகளை வண்டுகளென்ற என்னுடைய முயற்சியும் இதனால் தள்ளிப்போனது.

நாட்கள் சனெற்றன....

இந்த நரேத்தில் முஸ்லிம்களுடன் தொழுக்குடியி வாய்ப்பு அமறைத்தது. அது ஒரு வார இறுதிநாள். ஷாப்பிங் முடித்து விட்டு திரும்பி கொண்டிருந்தனே. அப்போது பக்கத்தில் இருந்த மசூதியில் இருந்து தொழுவதற்கான அழைப்பு விடப்பட்டது. அவ்வளவு தான், கடகைகள் அடக்கப்பட்டன. திருவோர கடகைகளின் பொருட்கள் துணிகளால் மூடப்பட்டன. வீடுகளில் இருந்தும், கடகைகளில் இருந்தும் மக்கள் மசூதியை நோக்கி செல்ல ஆரம்பித்தனர். அது என்ன மிகவும் கவர்ந்தது.

முஸ்லிம்களின் தொழுகை எப்படிப்பட்டது என்று அறிந்து கொள்வதென முடிவெடுத்து விட்டனே.

பள்ளிவாசலுக்கு சனெற்றவர்களையெனின்தொடர்ந்தனே. நான் போவதற்குள் தொழுகையில் இரண்டு வரிசைகள் பார்த்தியாகி விட்டன. வரிசையில் மக்கள் தோளோடு தோளாக நெருங்கி நின்றார்கள். அவர்களுடன் நானும் என்னையெனின்கியப்படுத்தி கொண்டனே. அந்த வரிசையில் என்னோடு பல சிறுவர்களும் சேர்ந்து கொண்டார்கள்.

எனக்கு அருகில் இருந்தவர்கள் என்னென்ன செய்கின்றார்கள் என்று ஓரக்கண்ணால் கவனித்தபடியே இருந்தனே. அவர்கள் எப்படி குனிந்து நிமிர்ந்தார்கள் அப்படியே நானும் செய்தனே. அவர்களை அப்படியே பின்பற்றினனே.

எனக்கு நன்றாக தெரியும், இவர்கள் என்னையெனின விட அதிகமாக மனதையெனின ஒருநிலைபடுத்துகின்றார்கள் என்று. அவர்கள் தொழுகையில் தங்களுக்குள் என்ன சொல்லிக்கொள்கின்றார்கள் என்று எனக்கு தெரியாது. ஆனால், எனக்கு மனதில் அப்போது என்ன வார்த்தைகள் தோன்றினவோ அதனைக் கொண்டு இறவைனை தொழுகினே.

"இறவை, என் விருப்பம் நிறைவேறே உதவி செய். என்னுடைய மனவையெனினக்கு நரே வழி காட்டு. உன்னிடத்தில் மட்டுமே நான் உதவி கோருகின்றனே. உன்னால் படக்கப்பட்ட இன்று கடவுள்களாக இருக்கின்றனரே, அந்த மனிதர்களிடத்தில் அல்ல"

இதனை நான் ஒரு மந்திரம் போல சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். என்னுடன் தொழுது கொண்டிருந்தார்கள் அவர்கள் அளவாக்கு நான் இறைவனிடத்தில் தொடர்பு கொண்டிருந்தனோ என்று திரியாது. ஆனால் தொழுகை முடிந்தவுடன் ஒருவிதமான மன அமையலை உணர்ந்தேன்.

என்னுடைய காலணிகளை அணிய சின்றேன். ஷஹீத்யும், சாக்ச்யும் எடுத்த போது இரூ சிறுவர்கள் என மூன்னால் வந்து நின்றார்கள். அவர்கள் வறையாருமல்ல, எனக்கு அருகில் நின்று தொழுதவர்கள்.

"Anta Muslim? Limada tusalli? 'adam wa'dha al yedduka al yameen ala shimal." (நீங்கள் முஸ்லிமா? நீங்கள் எதற்காக தொழுகின்றீர்கள்? தொழும்போது வலது கையை, இடது கைக்கு மலே வகை வணேடும்)

ஆம், அந்த சிறுவர்கள் கண்டுகொண்டு விட்டார்கள். நான் முஸ்லிமா? என்ற சந்தேகம் அவர்களுக்கு வந்து விட்டது.

பிறகு அவர்கள் எனக்கு சொல்லி கொடுத்தார்கள். எப்படி ருக்க (How to Bow) செய்ய வணேடும் என்று, எப்படி சஜிதா (How to Prostrate) செய்ய வணேடும் என்று மற்றும் எப்படி கால்களை வகை வணேடும் என்று. அவர்கள் அதோடு விடவில்லை. அவர்களை பின்தொடர்ந்து வருமாறு சகை செய்தார்கள். எனக்கு இன்னும் நிறைய பயிற்சி வணேடும் என்று அவர்கள் நினைத்திருக்க வணேடும்.

அவர்களது வீட்டிற்கு என்னை அழைத்து சின்றார்கள். நான் வீட்டின் வெளியிலேயே நின்று விட்டேன். சங்கடம் தான் காரணம். மூன்னே சின்றே அந்த சிறுவர்களில் ஒருவன் நான் தயங்கி நிற்பதை பார்த்து என்னருகில் வந்து "come on" என்று சகை செய்து என்னை உள்ளே அழைத்து சின்றான். அங்கே 15-16 வயது மதிக்கத்தக்க டீனஜே இளைஞர் ஒருவர் என்னை வரவற்றார். அவர் இந்த சிறுவர்களின் அண்ணனாம்.

என்னை மிக அன்பாக உபசரித்தார். அரபிய காபியும், சில பரிசீலிதம் பழங்களையும் கொடுத்தார். ஆனால் எனக்கு புரியவில்லை, என்னை எதற்காக இங்கே அழைத்து வந்தார்கள் என்று. வீட்டை சுற்றிமுற்றி பார்த்தேன். இந்த சிறுவர்களை தவிர வறையாருமில்லை. பச்சை ஆரம்பித்தேன்.

"உங்கள் தாய், தந்தையர் எங்கே?"

நான் கட்டை களேவிக் கு அவரால் சகையால் புதில் சொல்ல முடியவில்லை. சற்று பொறுங்கள் என்பது போன்று சகை சய்தார். நான், இருவரும் வளையே பயிரும்பார்கள் போல என்று நினைத்து கொண்டேன்.

அப்போது மற்றொரு டீனஜே இளஞர் வீட்டிற்கு வந்தார். இவரும் அவர்களது சகோதரர் தான். இருவரும் சிறிது நேரம் பசிக் கொண்டனர். பின்னர், உள்ளே வந்த அந்த இளஞர் என்னைப் பார்த்து கட்டார்.

"அமெரிக்கி?" (அமெரிக்கரா?)

"இல்லை, நான் பிரிட்டிஷ்"

"காபி அருந்துகின்றீர்களா?"

இல்லை, நான் ஏற்கனவே அருந்தி விட்டேன் என்று சொல்வது போல தலையசைத்தேன்.

"Tawadha" (உள சய்யலாம் வாரும்பர்கள்)

உள (Wudu is the Islamic act of washing parts of the body using water) சய்ய சொல்லிக்கொடுத்தார்.

"வாரும்பர்கள் தொழப்போகலாம்"...

மாலை நரே துழுகைக் காக கிளம்பினோம் .

"கயை உயர்த்துங்கள்" என்று சொல்லியபடியே என்னுடைய வலது கயை மலேயே எழுப்பினார் . "பிறகு இப்படி வயறுங்கள்" என்று என்னுடைய இடது கயை மலேயே வலது கயை வதைத்தார் . பிறகு இரு கைகளையும் மார்பில் படியுமாறு மலேயே துக்கினார் .

நாங்கள் நடு ரோட்டில் நடந்து சென்று கொண்டிருக்கின்றோம் . ரோட்டின் நடுவில் நின்று கொண்டே அடுத்த பாடத்தை சொன்னார் , "நான் செய்வதை போல செய்யுங்கள்" என்று இரு கைகளையும் உயர்த்தி காதுகளுக்கு அருகில் வைத்து கொண்டார் .

பள்ளிக் குள் நுழைந்தோம் . அவருக்கு பக்கத்தில் நின்று கொண்டேன் . இப்போது முன்பை விட சரியான முறையில் துழுகினேன் .

பள்ளியிலிருந்து திரும்பியவுடன் இரவு நரே உணவு பரிமாறப்பட்டது . நான் மறுபடியும் கட்டினேன் ,

"உங்கள் அம்மா எங்கே?"

அவர் தலையை வைத்து விட்டு, துங்குவது போல சைகை காட்டி கீழே படியை காட்டினார் .

"Baba wa mama fiy mout, yarhamhummullah. Sister make" (மரணம் எங்கள் பெற்றோரை தழுவிவிட்டது . அவர்கள் இருவர் மீதும் இறைவனின் சாந்தி நிலவட்டும் . என்கோதரி தான் உணவு தயாரித்தார்)

அப்போது தான் புரிந்தது , இவர்கள் பெற்றோரை இழந்த சிறுவர்கள் என்று . குடும்பத்தை காக கவண்பிய பொறுப்பை இந்த இளைஞரும் அவருடைய சகோதரியும் தான் ஏற்றிருக்கின்றார்கள் . அந்த இளைஞனின் ஆங்கிலம் தெளிவாக இல்லை . அதனால் புரிந்து கொள்வது கடினமாக இருந்தது .

"உங்களுக்கு இஸ்லாம் பிடித்திருக்கின்றதா?" அவர் கேட்டார்.

"ஆம்"

"பிறகு ஏன் நீங்கள் முஸ்லிமாகவில்லை"

"எனக்கு டமைத் தவேை"

அவர் எனக்கு என் வீட்டு வரலை விபட்டக் கொடுத்தார்.

"உங்களுக்கு என்ன உதவி வேண்டுமென்றாலும் கேளுங்கள். எங்கள் வீட்டிற்கு எப்போது வேண்டுமென்றாலும் வரலாம்"

நான் அவருக்கு நன்றி கூறினேன்.

அந்த கும்பும்தத்தின் அன்பு என்னை விட்டு விலகவில்லை. அவர்கள் என் மீது காட்டிய அக்கறையால் நான் மிகவும் நெகிழ்ந்து போனேன். எனக்கு நேர்வழி காட்ட அவர்கள் எடுத்த முயற்சியை பாராட்டினேன்.

இதற்கு பிறகு என் வாழ்வில் நுழைந்த மனிதர் என்னால் மறக்க முடியாதவர். அவர் பெயர் அலி ஜமீ வி. ஈரான் நாட்டை சேர்ந்த அமெரிக்கர். உம்ரா (The Umrah is a pilgrimage to Mecca performed by Muslims that can be undertaken at any time of the year) செய்வதற்காக சவுதி அரபியா வந்திருந்தார்.

எனக்கு இஸ்லாத்தை பற்றி தெரியுமா? என்று கேட்டார். உங்கள் புனித நூலை நான் படித்திருக்கின்றேன் என்று கூறினேன். அவரது அடுத்த கேள்வி நான்

எதிர்பார்த்ததுதான்...

"நீங்கள் முஸ்லிம்களில்லையா?"

என்னுடைய மனம் நிறுத்தன்களைப் பற்றி கிறிஸ்தே.

"உங்களுக்கு என்ன பதைத்தியமா?, அல்லாஹ் விடம் நிறுத்தன்கள் விதிக்கப்பட்டது. இப்போதே சஜிதா செய்து அல்லாஹ் விடம் மன்னிப்பு கோருங்கள். இஸ்லாம் தான் இறைவனின் மார்க்கம் என்பதில் உங்களுக்கு ஐயங்கள் இல்லையென்றால் இப்போதே ஷஹாதா (Shahada is the testimony of faith indicating belief in one God, Allah, who has no partners and belief that the Prophet Muhammad (peace be upon him) is his final prophet and messenger) சொல்லுங்கள்"

"நான் ஏன் நிறுத்தன்கள் போடக்கூடாது?, எனக்குடும்பமும் முஸ்லிம்களாக வணங்குகின்ற ஆசைப்படுகின்றனே. அது தவறா?"

"இங்கே பாருங்கள். இறைவன் யாரை நாட்கின்றானோ அவருக்கு நரேவழி காட்டுகின்றான். உங்கள் குடும்பத்தை காரணமாக காட்டி அவனுடைய வழிகாட்டுதலை அலட்சியப்படுத்துகின்றீர்களா?. இவ்வளவு ஏன்...நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்களின் குடும்பத்தினர் அனைவருக்கும் கூட இறைவன் நரேவழி காட்டவில்லையே!!! நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் எவ்வளவோ கட்டுக்கொண்ட பிறகும் கூட அவர்களது தந்தையின் சகோதரர் முஸ்லிம்களில்லையே"

எனக்கு தெளிவாக விளக்கினார் ஜமீலி. ஆனால் நான் அவருடன் வாக்குவாதத்தில் ஈடுபட்டேன்.

"நான் எனக்குடும்பத்தினருடன் பசே வணங்கும்"

"நீங்கள் அதற்கு முன்னே இறந்து விட்டால் என்ன செய்வீர்கள்?. நீங்கள் இஸ்லாம்

என்னும் மாரக் கத்தை பற்றி அறிந்து கொண்ட பிறகு அதனை நிராகரித்து விட்டு இறந்தால் நீங்கள் சலெலும் இடம் நரகம் தான். நீங்கள் எவ்வளவு அதிர்ஷ்டக்காரர் என்பது உங்களுக்கு புரியவில்லையா? உங்களை போல எல்லோருக்கும் இறைவன் நரேவழி காட்டுவதில்லை என்று நீங்கள் அறிந்திருக்கவில்லையா? அவன் உங்களுக்கு கொடுத்து இருக்கும் வாய்ப்பை புறக்கணிக்க போகின்றீர்களா?"

அவருடைய அணுகுமுறை எனக்கு பிடித்திருந்தது. சிந்தித்து பார்த்தால் அவர் சொல்வது சரிதான். இந்த வாய்ப்பை நழுவவிட்டால் நான் ஒரு மூட்டாளன்.

உடனடியாக நான் அடுத்த அடியை எடுத்து வைத்தேன். இஸ்லாமிய தாவாஹ் சங்கத்திற்கு சனென்று, அதிகாரப்பிரவமாக இஸ்லாத்தை தழுவ என்ன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டேன். அவர்கள் கபறினார்கள்.

என்னுடன் டவேிட், ஜான் என்ற இரு சகோதரர்களும் இஸ்லாத்தை தழுவினார்கள்.

இஸ்லாத்தை தழுவ நிறைப்பவர்கள் ஒன்றை மனதில் கொள்ள வேண்டும். இஸ்லாம், உங்களுக்கு கான ஆன்மீக அடக்கை.

இறைவன், நம்பிக்கையாளர்களுக்கு தொடர்ச்சியான சோதனைகளை தருவான். இவ்வாலகின் உங்கள் பிரச்சனைகளானது தானியங்கியாக தீர்ந்து விடாது. ஆனால் இறைவனின் உதவி இருந்தால் அவை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக விலகிவிடும்.

அதனால் உங்களை அர்ப்பணியுங்கள், பிறகு பொறுமையோடு காத்திருங்கள், இறைவன் உங்களுக்கு அதிகமாக அருளை கொடுப்பானென்று"

ஸுபஹானல்லாஹ். இந்த பதிவின் மூலம், நான் இஸ்லாத்தை தழுவும் நிலையிலுள்ள சகோதர/சகோதரிகளுக்கு கபறிக் கொள்ள விரும்புவது... நீங்கள் இஸ்லாத்தை நன்றாக ஆய்வு செய்யுங்கள். அது தான் உண்மை என்ற நிலைக்கு வந்து விட்டால் எககாரணத்தை கொண்டும் உங்கள் முடிவை தள்ளிப் போடாதீர்கள். மூதலில் உங்களை அர்ப்பணித்து விடுங்கள், பின்னர் உங்கள் பிரச்சனைகள் தீர்வணென்று துஆ செய்யுங்கள். உங்களுக்காக நாங்களும் துவா செய்வோம் என்பதையும் நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

- A. ஆஷிக் .

source: <http://ethirkkural.blogspot.com/>